

DE CONSTITUTIONNEEL.

NIEUWE 'S GRAVENHAAGSCHE COURANT.

N°. 75.

Donderdag 27 December.

1855.

Uitgever : C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.

Hoofd-Correspondenten : M. Schooneveld & Zoon, te Amsterdam.

Brieven franco aan het Bureau : Jan-Hendrikstraat, N°. 259, te 's Gravenhage.

Deze Courant verschijnt alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

Abonnementsprijs voor 3 m. f 4.50 ; franco per post f 5.50.

Advertentiën van 1—6 regels f 1. Voor elken regel meer 15 cents ; behalve 35 cents zegelgeld. Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden worden geplaatst tegen betaling van f 1, het zegelgeld daaronder begrepen.

Invloed van den Oorlog op den Handel der Krijgvoerende Mogendheden.

(Vervolg en slot. — Zie ons vorig No.)

In Engeland is de stremming, welke velen daar van den handel door den oorlog vreesden, tot nog toe wel niet verwezenlijkt, maar een minder gunstige toestand was toch zeer in het oog vallend. Het blijkt toch, dat b. v. over 1854 de opbrengst der indirecte belastingen en den handel van Engeland niet zijn vooruitgegaan, zoo als in de vorige jaren regelmatig en op verbazende wijze het geval is geweest.

Het reeds vermelde tijdschrift laat zich over Engeland volgenderwijs uit: „In den invoer van die voorwerpen, welke de Engelschman gewoonlijk van Rusland ontvangt, heeft eene vermindering plaats gevonden, belangrijk genoeg om onze aandacht te trekken. De invoer van vlas, die in 1853 had bedragen 1,183,374 cwts. was in 1854, 1,303,235 cwts. De invoer van hennep, die in 1853 was geweest 1,262,843 cwts., bedroeg in 1854, 1,227,964 cwts. Die van de talk onderging ook eene aanzienlijke vermindering. Zij daalde van 1,175,754 in 1853 op 754,359 in 1854. Die invoer was niet alleen veel geringer dan in 1853, maar ook veel minder dan in 1852, toen hij 1,019,703 bedroeg.

„De handel werd dus door den oorlog gedwongen de voorwerpen tot bevrediging der behoeften op een andere markt te gaan zoeken, en daar deze niet de natuurlijke of minst kostbare weg was, zoo werd de verbruiker genoodzaakt aan te nemen hetgeen hem de handelaar duurder aanbod.”

De schrijver staat in de bijzonderheden hiervan stil, en zegt o. a.:

„Behalve dat de oorlog de inkomsten van den burger aanspreekt door verhoogde belastingen, dwingt zij dien burger bovendien tot grootere uitgaven door den hooger prijs, dien hij voor zijne behoeften moet besteden.

„Zelfs bij sommige artikelen, die met den oorlog in geen verband schijnen te staan, was het vertier minder dan in de vorige jaren. De invoer van aardappelen bijv., in Engeland, dat er bijna geene uit Rusland ontvangt, was in 1852, 773,619 cwts., en in 1853, 1,113,609 cwts., terwijl in 1854 slechts 116,446 cwts. werden aangebragt. Niet alleen was de aanvoer dus aanzienlijk minder dan in 1853, maar hij bedroeg zelfs nog niet $\frac{1}{4}$ gedeelte van dien in 1852. Wel moeten wij toegeven, dat de mindere oogst in de naburige landen en de daardoor grootere behoeften aan levensmiddelen in die landen zelve, het overbrengen naar Engeland konden tegenwerken, maar of de door den oorlog veroorzaakte hooge vrachten niet van eenigen invloed konden zijn op den invoer van voorwerpen, die geringe waarde hebben, is ons nog zoo duidelijk niet.

„Gaan wij den invoer na van de overige artikelen, koffij, suiker, thee, specerijen, wijnen, sterke dranken, wol, katoen en hout, dan bespeuren wij over het algemeen een ongunstigen toestand. Vindt men bij sommigen eenige vermeerdering, anderen ziet men afnemen, terwijl in de vorige jaren een aanhoudenden vooruitgang werd waargenomen. De invoer van wol, dit jaar aanzienlijk minder dan in 1853, overtreft slechts weinig dien van 1852. Deze mindere vraag naar vreemde wol wordt toegeschreven aan de buitengewoon groote hoeveelheid koloniale wol, die gedurende de beide vorige jaren was aangevoerd. Terwijl deze in 1852 slechts 57,529,405 pd. bedroeg, was hij in 1853 reeds 67,062,095 en in 1854 70,785,545 pd. en het was dus geen wonder dat de vraag naar vreemde wol in 1852 34 en in 1853 50 miljoen ponden had doen invoeren, hierdoor iets moest worden getroffen, maar dat de invoer tot op 34 miljoen terug zank, is zeker toch een ongunstig teeken. Mij althans schijnt de teruggang van den geheelen wolvovoer van 117 tot op 104 miljoen pd. al was deze ook nog 10 miljoen meer dan in 1852, toch te sterk om dien geheel over het hoofd te zien, en daaruit niet eenigermate tot een minder gunstigen toestand te besluiten.

„Een blik op den uitvoer doet ons wel een vrij gunstige toekomst zien, wanneer wij dien met vroegere jaren vergelijken, doch tevens dat zij minder was dan in 1853 en

zijn vooruitgang dus getuigt. Was de aangegeven waarde van den algemeenen uitvoer in 1853 reeds tot 98,933,781 p. St. gestegen, in 1854 bereikte hij slechts 97,092,308.

„Volgens *the Economist* was de uitvoer echter zeer aanzienlijk; daar dit weekblad den geheelen uitvoer van 1852 slechts op 78, en dus op 19 miljoen minder dan dien van 1854 berekent, doch voor den geheel onpartijdige is het niet mogelijk te verblommen, dat het eerste jaar van oorlog niet alleen het verkeer van den invoer niet zag voortgaan, zooals dit in de vorige jaren had plaats gevonden, maar bovendien werkelijk een teruggang in den uitvoer moest waarnemen.

„Nadeelig heeft dit mindere handelsvertier ook op de belastingen gewerkt, welke opbrengsten nu minder dan ooit gemist konden worden. Terwijl men daarbij van 1852 tot 1853 een toenemen had waargenomen van 425,514 p. st., of omtrent 5 miljoen guldens, werd er dit jaar eene vermindering bevonden van 255,343 p. st., of ruim 3 miljoen guldens. Zij toch bragten slechts 22,357,390 p. st. tegenover 22,612,733 p. st. in 1853 op. *The Economist* ziet daarin geen bewijs van eenigen achteruitgang; doch al erkennen wij dat de toestand minder ongunstig is dan wij vreesden, mogen wij toch een stilstaan in den vooruitgang, die de laatste jaren kenmerkte, zeker wel als een ongunstig teeken aannemen.

„Bij de Engelsche scheepvaart had dit jaar een geweldige stijgen van de prijzen der scheepsruimte plaats: schepen, welke men 4 jaren geleden voor f 180 de ton had kunnen koopen, werden nu voor ruim f 300 de ton verkocht; doch dit schijnbaar gunstige teeken werd niet door de behoefte des handels veroorzaakt, maar door het gebrek aan scheepsruimte, voor het vervoer van krijgslieden en vernielingswerktuigen.

„Merkwaardig is de teruggang, die er in den scheepsbouw reeds het eerste jaar van den oorlog, in weêrwil van de groote vraag naar schepen, heeft plaats gegrepen, nadat hij een zestiental jaren aanhoudend was toegenomen, en van 83,097 in 1843 tot 203,011 tonnen in 1853 was gestegen. Volgens de 22e tafel van het *statistical abstract*, onlangs uitgekomen, was de scheepsbouw in de laatste 5 jaren bijna verdubbeld, een bewijs, hoe weinig Engeland van de meer vrijgevege denkbeelden daaromtrent te vreezen had, en in 1854 stond hij niet alleen stil, maar ging zelf terug.

„Het ophouden van den vooruitgang, die den handel en scheepsbouw van Engeland in de laatste jaren kenmerkte, gelijktijdig met het uitbreken van den oorlog, is te zeer in het oogvallend om miskend te kunnen worden, en de uitbreiding, welke wij in weêrwil van den oorlog aan Frankrijks handel en scheepvaart gegeven zien, is alleen toe te schrijven aan de meer vrijgevege rigting zijner wetgeving, en een bewijs, dat de vrijheid van handel aan een land een vertier kan geven, dat de rampen van den oorlog doet vergeten. Wie zal de uitbreiding berekenen, welke de Fransche handel had kunnen nemen, wanneer het volk zich de rust, sedert een paar jaren genoten en de vrijheid aan zijne beweging gegeven, ten nutte had gemaakt, en de 1500 miljoen, welke zij nu aan de vernieling van een vesting ten offer bragt, aan de verbetering van zijn grond, aan de oprigting van fabrieken, aan den aanbouw van schepen had besteed? Bedriegen wij ons niet! Frankrijk kende de voordeelen van den vrijen handel niet; zijne tarieven werden verlaagd en zijn handel bloeide, in weêrwil van den oorlog. Engeland mogt zich reeds in een vrijgevig stelsel verheugen, en een jaar van oorlog was voldoende om zijnen vooruitgang te stuiten.

Deze en andere beweeggronden in het belang van handels-ontwikkeling, beschaving en menschheid, brengen den schrijver er toe, om de warmste wenschen voor het herstel des vredes te slaken. En wie zal niet zijne woorden ten slotte deelen: „geen wapenfeit, zoo schitterend als die van een gesloten vrede.”

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZICHT.

Er is heden weinig, zoo al niet in het geheel geen nieuws. Na verschillende uiteenlopende beweringen omtrent den

vrede en den oorlog, schijnt men thans te begrijpen, dat het de kortste weg is, om het antwoord der Russische regering af te wachten op de door graaf Esterhazy overgebrachte voorstellen, die den 22sten dezer te St. Petersburg moet zijn aangekomen. Aannemende, dat aan die voorstellen een gunstige ontvangst zal te beurt vallen, dan zullen de onderhandelingen spoedig een aanvang nemen, tot grondslag hebbende de vredes-preliminaires, zoo als zij wederzijds zijn aangenomen, en dan is slechts te hopen, dat de vredelievende bedoelingen, door alle oorlogvoerende partijen aan den dag gelegd, geen hinderpaal mogen vinden in eenige bijzonderheden, de toepassing betreffende.

Afgescheiden van deze voorstellen, welke het brandpunt van den tegenwoordigen stand van zaken uitmaken, is ook zeer de aandacht gevestigd op het op voet van vrede brengen van het Oostenrijksche leger. Sommigen zeggen, dat de Westersche regeringen verklaringen aan het Weener kabinet omtrent dien maatregel gevraagd hebben; dat de Oostenrijksche regering daartoe zelve het initiatief zou hebben genomen, en uit de door haar gegeven ophelderingen zou blijken, dat de ontwapening geenszins het gevolg heeft, eene verzwakking der Oostenrijksche strijdkrachten, en wel, omdat een paar weken tijds toereikend zouden zijn, om het geheele leger weder op voet van oorlog te brengen. Welke dezer beweringen levert waarheid op? Wellicht zijn beiden onjuist, maar wat vooral weinig geloof verdient is, dat het op voet van vrede brengen van het Oostenrijksche leger, eene oorlogszuchtige en geen vredelievende betekenissen heeft, zoo als door verschillende bladen wordt beweerd, die als grond daarvoor opgeven, dat de ontwapening zou geschieden, om gedurende den winter te bezuinigen en alzoo in staat te zijn, om in het aanstaande voorjaar in de oorlogskosten te voorzien. Maar zij, die aldus redeneren, schijnen te vergeten, dat Oostenrijk, ten gevolge van het brengen van zijn leger op voet van vrede, eene aanzienlijke hoeveelheid paarden doet verkoopen, zoowel van artillerie als kavallerie. Volgens sommigen wordt dit zelfs tot het cijfer van 60,000 opgevoerd, dat ons wel wat overdreven voorkomt.

Zou Oostenrijk wanneer het in het voorjaar op het strijdperk wil treden, zich ontdoen van zijne paarden met het oog op bezuiniging. Weet men dan niet dat eene regering niet zoo gemakkelijk en op eens 50 à 60,000 remonte paarden kan krijgen?

De *Sun* verzekert, dat Frankrijk eene krachtige nota aan Pruisen gezonden heeft met uitnoodiging, om den uitvoer van voorwerpen van oorlogs-contrabande naar Rusland te staken, wil men niet, dat de bondgenooten de Pruisische havens blokkeren. Dit berigt wordt echter zeer betwijfeld. Het tegenwoordige oogenblik is daartoe niet geschikt, nu er eene zekere toenadering op te merken is tusschen de Westersche Mogendheden en Pruisen, die er in toegestemd heeft om de voorstellen dezer mogendheden te St. Petersburg te ondersteunen; het tegenwoordige oogenblik — zeggen wij — zal door Frankrijk niet gekozen worden om aan het kabinet van Berlijn eene nota te rigten, zoo als het Engelsch blad beweert.

TURKIJE.

Het *Journal des Débats* deelt mede, dat de Hospodar van Moldavie den 28 November jl. een besluit, strekkende tot geheele afschaffing van het lijfeigenschap in dat vorstendom, heeft doen afkondigen.

PRUISSEN.

Aan de wetgevende vergadering zijn dezer dagen de begrotingswetten voor 1856 voorgelegd. De uitgaven worden daarbij op 118,864,071 Rds. (te weten 113,308,218 Rds. gewone en 5,555,853 Rds. buitengewone) en de inkomsten op eene gelijke som geraamd.

SPANJE.

De Cortes zouden zich Zaterdag jl. bezig gehouden hebben met interpellatie, welke de ultra-democratische linkerzijde tot het Ministerie zou rigten, betreffende den algemeenen loop der staatkunde.

Een telegraphische dépêche uit Madrid van 22 dezer meldt, dat de beraadslaging over deze interpellatie, reeds eenmaal uitgesteld, is verdaagd, tengevolge eener ongesteldheid van den maarschalk O'Donnell.

FRANKRIJK.

Krachtens eene onlangs in Frankrijk gemaakte wet kan men zich van de krijgsmacht vrijkopen door eene som gelds, wier bedrag van jaar tot jaar door het gouvernement bepaald wordt, te storten in een speciaal fonds, hetwelk dienen moet om in het leger de jonge lieden, die

